

[Pla Kjærsgaard]

Fremskridtspartiet havde endda taget skridt til navneopråb på denne sag, men vi kunne desværre ikke samle flertal for det – det kræver jo 17 medlemmers underskrift – og det beklager vi. Det er sådan, at hvert enkelt medlem er anklager i denne sag, og derfor havde vi faktisk ønsket at gøre det på den måde.

I flere år har man overvejende i medierne debatteret tamilsagen, og man har ikke sparet nogen, når sagen skulle bruges politisk, for det er den rent faktisk blevet. Man har stillet massevis af spørgsmål, man har bestilt massevis af samråd, og man har i år forsøgt at få landet på den anden ende på grund af denne sag.

I januar opgav man debatten. Hvorfor? Fordi den daværende borgerlige regering gav op, og dermed opgav den daværende opposition også debatten. Socialdemokratiet har holdt utrolig lav profil, efter at det havde opnået det, det ville, nemlig regeringsmagten. Det ville være rimeligt, at vi havde brugt Folketinget til at debattere denne sag i stedet for at debattere den i Udvalget for Forretningsordenen bag lukkede døre med fortroligstemplede papirer, sådan som det er sket, hvilket har gjort det umuligt at få en saglig debat i Folketinget, sådan at offentligheden også kunne følge med i, hvordan de enkelte folketingsmedlemmer stillede sig til denne sag.

Fremskridtspartiet er ikke i tvivl: Samtlige folketingsmedlemmer i Fremskridtspartiets folketingsgruppe stemmer imod! Vi har ligesom andre partier fundet det nødvendigt at debattere, hvordan vi stillede os, og vi har hver især gjort det op, så vi altså ender med en enig folketingsgruppe, der stemmer imod, at der rejses denne rigsretssag.

Formanden:

Jeg vil gerne give den faktiske oplysning, at det efter afstemningen naturligvis vil være offentligt tilgængeligt, hvem der har stemt hvordan.

Kim Behnke (FP):

Det er efterhånden gået hen og blevet almindelig politisk praksis i det danske parlament, at når sager er for ubehagelige til, at man selv ønsker at sætte sig ind i dem og undersøge dem grundigt, nedsætter man forskellige former for kommissionsdomstole, dommerundersøgelser osv., og tamilsagen var ingen undta-

gelse. Man bad højesteretsdommer Hornslet om at undersøge sagen, og forventningerne var ikke uden grund store til, hvad højesteretsdommer Hornslets beretning egentlig indeholdt. Efter det meget lange forløb, og skal det siges med en meget aktiv presse, kunne man have forventet, at beretningen, når den så fremkom, ville blive gjort til genstand for en meget grundig undersøgelse, for det var jo en meget snæver kreds af personer omkring højesteretsdommer Hornslet, som foretog selve arbejdet.

Jeg har derfor, lige siden højesteretsdommer Hornslet afgav sin beretning, undret mig over, at den voldsomme kritik, der blev rejst mod højesteretsdommer Hornslets arbejdsmetoder, hans måde at konkludere på og hans samlede konklusion, aldrig har været til diskussion i Folketinget; man vil sige, at Udvalget for Forretningsordenen har behandlet sagen.

Det, vi skal tage stilling til i dag, er ikke en sag, hvor det er ordførere for enkelte grupper, der indstiller osv., som vi kender det fra normale lovforslag. I denne særlige sag skal hvert enkelt folketingsmedlem nøje vurdere, om dette digre værk af højesteretsdommer Hornslet er så lødigt, at man skal træffe beslutning om at rejse en rigsretstiltale.

For mit eget vedkommende mener jeg, at det er ganske kritisabelt, hvad højesteretsdommer Hornslet har lavet; jeg mener rent ud sagt, at det er dårligt håndværk. Der er så mange løse ender og så mange løse konklusioner, at det simpelt hen er uegnet til at være grundlag for en beslutning om, hvorvidt der skal rejses rigsretstiltale. Derfor foruroligede det mig også meget ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget, at stort set samtlige de ordførere, der anbefalede, at der blev rejst rigsretstiltale, gjorde det med den begrundelse, at det var den anbefaling, højesteretsdommer Hornslet var kommet med.

Hvis nu den anbefaling bygger på et forkert grundlag, hvad så med den anbefaling man kommer med her i folketingsalen? Så opstår der efter min bedste vurdering store problemer for det enkelte folketingsmedlem, der skal træffe beslutning om, hvorvidt der skal rejses rigsretstiltale mod hr. Ninn-Hansen.

Så er jeg tilbage ved mit udgangspunkt. Disse undersøgelser har det ene formål, at man slipper for selv at skulle deltage i det ubehage-